

मृगेंद्रिणापिसमुपेत्यैत्यसमीपिगत्वासमुपाद्रवन् हिरण्यकशिपुः करजैर्नखैर्दारितः ॥ ६० ॥ एवंदृशिसिंहावारकथामुपसंल्लवामनावतारकर्याप्रलौति एवमिति ॥ ६१ ॥ गजधारितः गर्भधारितः सप्तमीति
 योगविभागात्समासः ॥ ६२ ॥ दुर्दिनं प्रावृद्धं दिनं तत्र भवो भोदः कृष्णमेघस्तत्सदृशः मेघच्छन्नेन्हि दुर्दिनमित्यमरः श्रीवत्सेन उरसि भूषित इति लुप्तविभक्तिकंपदं ॥ ६३ ॥ बालः वामनः बाटं स्थावं ॥ ६४ ॥
 समुपेत्य ततस्तीक्ष्णैर्मृगेंद्रिणबलीयसा ॥ नारसिंहेन वपुषा दारितः करजैर्भृशं ॥ ६० ॥ एवं निहत्य भगवान् दैत्येन्द्रं रिपुघातिनं ॥ भूयोन्यः पुंडरीकाक्षः प्रभुर्लोकहिता
 यच ॥ ६१ ॥ कश्यपस्यात्मजः श्रीमान् दित्यागर्भधारितः ॥ पूर्णवर्षसहस्रेतुप्रसूतागर्भमुत्तमं ॥ ६२ ॥ दुर्दिनां भोदः सदृशो दीप्ताक्षो वामनाकृतिः ॥ दंडीकमंडलु
 धरः श्रीवत्सोरसिभूषितः ॥ ६३ ॥ जटीयज्ञोपवीती च भगवान् बालरूपधृत् ॥ यज्ञवाटंगतः श्रीमान् दानवैर्द्रस्य वैतदा ॥ ६४ ॥ बृहस्पतिसहायो सौप्रविष्टो बालिनो
 मखे ॥ तं दृष्ट्वा वामनतनुं प्रलृष्टो बलिरब्रवीत् ॥ ६५ ॥ प्रीतोस्मि दर्शने विप्रब्रूहि त्वं किं ददानि ते ॥ एवमुक्तस्तु बालिना वामनः प्रत्युवाच ह ॥ ६६ ॥ स्वस्तीत्युक्त्वा ब
 लिंदेवः स्मयमानोभ्यभाषत ॥ मेदिनीं दानवपते देहि मे विक्रमत्रयं ॥ ६७ ॥ बलिर्ददौ प्रसन्नात्मा विप्रायामितेजसे ॥ ततो दिव्याद्भुततमं रूपं विक्रमतो हरेः ॥
 ॥ ६८ ॥ विक्रमैस्त्रिभिर्दक्षोभ्योजहाराशुसमेदिनीं ॥ ददौ शक्राय च महीं विष्णुर्देवः सनातनः ॥ ६९ ॥ एष ते वामनो नाम प्रादुर्भावः प्रकीर्तितः ॥ तेन देवाः प्रा
 दुरासनवैष्णवं चोच्यते जगत् ॥ ७० ॥ असतां निग्रहा रथार्थाय धर्मसंरक्षणाय च ॥ अवतीर्णो मनुष्याणामजायत यदुक्षये ॥ ७१ ॥ स एव भगवान् विष्णुः कृष्णोतिपरि
 कीर्त्यते ॥ अनाद्यंतमजं देवं प्रभुं लोकनमस्कृतं ॥ ७२ ॥ यदेवं विदुषो गांति तस्य कर्माणि संधव ॥ यमाद्दुरजितं कृष्णं शंखचक्रगदाधरं ॥ ७३ ॥ श्रीवत्सधारिणं
 देवपीतकौशेयवाससं ॥ प्रधानं सोऽस्त्रविदुषां तेन कृष्णेन रक्ष्यते ॥ ७४ ॥ सहायः पुंडरीकाक्षः श्रीमान् तुलविक्रमः ॥ समानस्यंदने पार्थमास्याय परवीरहा ॥
 ॥ ७५ ॥ न शक्यते तेन जेतुं त्रिदशैरपि दुःसहः ॥ कः पुनर्मानुषो भावो रणे पार्थ विजेष्यति ॥ ७६ ॥ तमेकं वर्जयित्वा तु सर्वयौ धिष्ठिरं बलं ॥ चतुरः पांडवान् राजन्
 दिनैकं जेष्यसे रिपून् ॥ ७७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्येवमुक्त्वा नृपतिं सर्वपापहरो हरः ॥ उमापतिः पशुपतिर्यज्ञहा त्रिपुरार्दनः ॥ ७८ ॥ वामनैर्विकटैः कुब्जै
 रुग्रश्रवणदर्शनैः ॥ दृतः पारिषदैर्घोरैर्नानाप्रहरणोद्यतैः ॥ ७९ ॥ अंबको राजशार्दूलभगनेन त्रिनिपातनः ॥ उमासहायो भगवांस्तत्रैवांतरधीयत ॥ ८० ॥
 बलिनो बलेः अयमिकारांत इन्नंतश्च शब्दो दृश्यते ॥ ६५ ॥ ददानित्वदीप्तिमितिशेषः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ दिव्यं च तत्तदुत्तमं च रूपं भूवेति शेषः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ अवतीर्णो वितरणं कुर्वन् जायत
 आविर्भूतः यदुक्षये यदूनां गृहे ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ तस्य कर्माणि विदुषो विद्वांसः गांति गायंति ॥ ७३ ॥ सः अर्जुनः अस्त्रविदुषां प्रधानं श्रेष्ठः यं अजितमाद्भुतेन कृष्णेन रक्ष्यते ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ तेन कृष्णसहायत्वे
 न हेतुना भावः पूज्यतमः भावः पूज्यतमेलोके इत्यनेन कार्यः ॥ ७६ ॥ दिनैकं एकदिनमेव न सर्वदा ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ दक्षयज्ञे भगस्यनेन त्रिनिपातितवान् भगनेन त्रिनिपातनः ॥ ८० ॥